

creëren van een integraal stelsel dat bestaat uit een dynamisch en vloeiend minnelijk en wettelijk traject, waarbij in een zo vroeg mogelijk stadium een oplossing voor een problematische schuldsituatie tot stand komt. De afgelopen jaren leerden ons dat het ontbreken van een verbinding tussen de twee trajecten voor beide een gemis was, waarbij niet zelden meer hulpverlening moest worden ingezet dan objectief nodig was bij een tijdig rechterlijk ingrijpen, erop gericht om een schuldeiser tot betere inzichten betreffende de schuldregeling te brengen.

Literatuur

- N. Jungmann (2006) *De Wsnp: bedoelde en onbedoelde effecten op het minnelijk traject* (diss.). Leiden University Press, Leiden.
- Kamerstukken II, 2004/05, 29 942, nr. 3, p. 12.
- H.D.L.M. Schruer, Gooi de stok achter

de deur niet te vroeg in het hoenderhok. Over het belang van het minnelijk traject bij de schuldsaneringen'. Tijdschrift voor Insolventierecht 2000, p. 96-99. □

- 1 Mevrouw I.R. von Burg werkt al sinds 1 september 1999 bij het Bureau Wsnp van de Raad voor Rechtsbijstand 's-Hertogenbosch als stafmedewerker. Begin 2008 is zij een eigen bedrijf gestart, Tradartes, een geeft zij trainingen over (onder andere) de Wsnp aan beroepsbeoefenaren.
- 2 Mevrouw dr. N. Jungmann werkt als adviseur bij Hiemstra & de Vries en is onderzoeker bij de Erasmus Universiteit Rotterdam. Zij promoveerde in 2006 op het onderwerp: 'De Wsnp: bedoelde en onbedoelde effecten op het minnelijk traject en publiceert eveneens regelmatig over schuldhulpverlening.
- 3 Mevrouw mr. H.D.L.M. Schruer werkt als advocaat in Rotterdam. Zij is sinds 1985 onder meer als adviseur en bewindvoerder betrokken bij schuldhulpverlening in het minnelijk en wettelijk traject en publiceert hierover regelmatig.
- 4 Richtlijnen voor schuldsanering, artikel 3.
- 5 Rechtbank Rotterdam 22 februari 2008, LJN: BC5193.

- 6 Richtlijnen voor schuldsanering, artikel 4.
- 7 Voor zover schrijver bekend op het moment van schrijven.
- 8 Uitspraak van 8 januari 2008 met nummer ft/rk 08-2, te vinden op www.wsnprvr.org.
- 9 Rechtbank Leeuwarden, 20 februari 2008, onder nummer ft/rk 87541 08/70, te vinden op www.wsnprvr.org.
- 10 Rechtbank Arnhem 14 januari 2008, LJN: BC2166 en 29 januari 2008, LJN: BC3959, te vinden op www.wsnprvr.org.
- 11 Rechtbank Amsterdam 19 februari 2008, LJN: BC4565, te vinden op www.wsnprvr.org.
- 12 Rechtbank Rotterdam 14 januari 2008, LJN: BC2166, te vinden op www.wsnprvr.org.
- 13 **Rb Rtd** 13 februari 2008, LJN: BC4314
- 14 Rechtbank Rotterdam 20 februari 2008, LJN: BC 4972
- 15 Onder meer bij de cursus voor de relatie tussen minnelijk en wettelijk traject die in het kader van de permanente beroepsopleiding Wsnp-bewindvoerders die op 4 maart 2008 werd gehouden in Zwijndrecht.
- 16 Cijfers uit de Centrale Database Schuldsaneringen van de Raad voor Rechtsbijstand 's-Hertogenbosch. Januari 2007: 1487, januari 2008: 985, een verschil van 66,3%. Februari 2007: 1330, februari 2008: 912, een verschil van 68,6%

Toepassing nieuwe Wsnp-instrumenten nog niet zo simpel

Drs. J.H.M. von den Hoff
Manager Wsnp
Raad voor Rechtsbijstand
's-Hertogenbosch

De nieuwe Wsnp kent een aantal instrumenten die het minnelijk traject moeten versterken. In de praktijk lijkt het nog niet zo eenvoudig om ze ook als zodanig toe te passen.

Wie de discussie rond problematische schulden al enige tijd volgt, weet dat in elk geval de Nederlandse Vereniging voor Volkskrediet (NVVK) al jaren - zo niet decennialang heeft gepleit voor versterking van de schuldhulpverlening. Veel minnelijke regelingen worden immers gefrustreerd doordat schuldeisers met een machtspositie dreigen machtsmiddelen in te zetten. Een dreigende woningontruiming of afsluiting van nutsvoorzieningen kan ertoe leiden dat een minnelijk akkoord direct kansloos is. Ook bleek een enkele weigerachtige schuldeiser in zijn eentje een akkoord te kunnen tegenhouden. Met het oog hierop zijn het verzoek dwangakkoord¹ en het verzoek om een voorlopige voorziening bij bedreigende situaties² in de Faillissementswet opgenomen.

Dwangakkoord

Artikel 287a van de Faillissementswet stelt dat de schuldenaar in het verzoek om toepassing van de Wsnp de rechtbank kan vragen een weigerende schuldeiser te dwingen alsnog in te stemmen met een aangeboden minnelijk akkoord.³ De schuldenaar moet de rechtbank in één brief dus verzoeken om tot de Wsnp te worden toegelaten en tegelijkertijd ook weer niet. De Recofa-richtlijnen die rond de bepalingen zijn opgesteld⁴, gaan er gezien deze constructie begrijpelijkerwijs van uit dat een compleet verzoekschrift Wsnp moet worden ingediend.⁵ Dit houdt om te beginnen in dat de complete verklaring ex artikel 285 Fw moet zijn opgenomen, met specifiek:

- informatie over de aard en het ontstaan van de schulden;
- een opsomming van CJIB-vorderingen (aanvinkveld in modelverklaring en specificatie van CJIB zelf);
- een opsomming van schulden die samenhangen met schadevergoeding na een strafrechterlijke veroordeling;
- een opsomming van schulden bij (een) uitkeringsinstantie(s) of Belastingdienst, met voor zover beschikbaar een kopie terugvorderings-, c.q. invorderingsbesluit;

- een vrij te laten bedrag (VTLB)-berekening.

Maar daarnaast zijn als bijlagen bij het verzoekschrift de volgende documenten nodig:

- het aangeboden minnelijk akkoord, met informatie over schuldeisers die hebben ingestemd en afgewezen;
- een origineel uittreksel uit het persoonsregister van de verzoeker met vermelding van burgerlijke staat, niet ouder dan één maand;
- een kopie van een geldig legitimatiebewijs;
- recent inkomsten- of uitkeringsbewijs;
- bij bedrijf: recente KvK-inschrijving en drie jaarrekeningen (voor zover opge maakt);
- indien relevant: verklaring hulpverlener dat onderliggende problematiek onder controle is;
- indien relevant: een akte van uitsluiting van gemeenschap van goederen.

Bizar

De bizarre situatie kan nu ontstaan dat een op zichzelf deugdelijk opgesteld en onderbouwd verzoek dwangakkoord wordt afgewezen omdat het verzoek Wsnp niet compleet is, terwijl de verzoeker

ker juist een minnelijke regeling wil treffen en de Wsnp helemaal niet in wil.

Doel van het dwangakkoord was om het minnelijk traject te versterken en mensen dus juist buiten de Wsnp te houden. Voor de beoordeling van een verzoek dwangakkoord is lang niet alle informatie uit artikel 284 en vooral 285 Fw relevant. Zou het niet voldoende moeten zijn om het aangeboden en onderbouwde akkoord mee te sturen, correspondentie over de weigering en een argumentatie waarom de schuldeiser volgens de verzoeker redelijkerwijs niet had mogen weigeren. Dat de rechtbank wil beoordelen of het akkoord wel uitgevoerd kan worden, is op zichzelf logisch. Maar dat zou toch ook gewoon moeten blijken uit de onderbouwing van het aangeboden akkoord?

Wel erin, niet erin

De Tweede Kamer heeft tijdens die behandeling een amendement⁶ aangenomen waarbij een uiteindelijke afwijzing van het verzoek dwangakkoord niet automatisch betekent dat het verzoek Wsnp wordt behandeld. De schuldenaar neemt daar dan nog eens een beslissing over.

Als het verzoek Wsnp ook een verzoek dwangakkoord omvat, vraagt de schuldenaar dus eigenlijk om de Wsnp wel én niet toe te passen, maar als dat laatste dan

Doel van het dwangakkoord was om het minnelijk traject te versterken en mensen dus juist buiten de Wsnp te houden.

niet kan, dan de Wsnp misschien toch ook weer niet. Of zoiets. Gelukkig begrijpen rechters dit vast wel, maar aan de gemiddelde schuldenaar is het een stuk moeilijker uit te leggen.

Hoger beroep over dwangakkoord

Tegen afwijzing van het dwangakkoord kan de schuldenaar geen beroep aantekenen, behalve als hij ook in beroep gaat tegen de afwijzing van het verzoek om toepassing van de Wsnp.⁷ De 'diehards' onder de schuldenaren die per se een minnelijk akkoord willen realiseren, zouden er in theorie voor kunnen kiezen een incompleet verzoek Wsnp in te dienen met daarin een verzoek dwangakkoord. Wordt het verzoek dwangakkoord afgewezen, dan zetten zij het verzoek Wsnp door, dat

wordt afgewezen omdat het niet compleet is. En vervolgens tekenen zij dan beroep aan tegen beide beslissingen.

Dat zal toch wel echt te ver gezocht zijn. Waarschijnlijker is dat het verzoek dwangakkoord gewoon wordt voorgelegd aan

Tegen afwijzing van het dwangakkoord kan de schuldenaar geen beroep aantekenen.

de kort-gedingrechter, zo meldden diverse belanghebbenden al. Want in dat geval is wel beroep tegen een afwijzing mogelijk. Maar de motivatie om deze beslissing bij voorkeur bij de insolventierechter onder te brengen was nou juist dat die beter dan de kort-gedingrechter is toegerust om een afgewogen oordeel te vellen.

Moratorium

Aan artikel 287a Fw is tijdens de parlementaire behandeling artikel 287b⁸ geplakt waarin de rechtbank om een voorlopige voorziening kan worden gevraagd bij bedreigende situaties. Die situaties zijn beperkt tot woningontruiming, het afsluiten van nutsvoorzieningen en het opzeggen/opheffen van de zorgverzekering.

Het doel van deze voorziening is, zo blijkt uit de toelichting, maar ook uit de parlementaire behandeling⁹, het minnelijk traject te versterken. Ik citeer de heer Weekers, indiener van het amendement uit zijn mondelinge toelichting:

'Toch meent mijn fractie dat een time-out wenselijk kan zijn. Wanneer er geen time-out kan worden opgelegd door de rechter, in welke vorm dan ook, leidt dat ertoe dat de problemen alleen maar groter worden van mensen die in grote problemen zitten, maar er wel uit willen komen, met behulp van een gecertificeerde schuldhulpbemiddelaar of van een gemeentelijke kredietbank, omdat niet iedereen zou meewerken'.

Als reden om dit instrument te koppelen aan het verzoek Wsnp en/of dwangakkoord geeft hij op:

'Dat betekent dat iemand niet zonder meer kan proberen een bedreigende situatie af te wenden, als er geen enkele intentie is om daadwerkelijk tot een fatsoenlijke schuldhulpverlening te komen'.

Ondanks het feit dat de minister de Tweede Kamer om juridische redenen sterk had ontraden dit amendement aan

te nemen¹⁰, verdedigde hij in de Eerste Kamer in elk geval de door Weekers genoemde strekking¹¹:

De voorlopige voorziening aan de hand van artikel 287b kan nuttig zijn om rust in de tent te brengen. De mogelijkheid van een minnelijke regeling ligt dan open hetgeen als wenselijke afloop van de geschiedenis kan worden beschouwd.

Beoogde werking

Over de beoogde werking van het moratorium kan dus eigenlijk geen twijfel bestaan. De schuldenaar (lees: schuldhulpverlener) die tijdens het minnelijk traject dreigt te worden getroffen door een machtsmiddel van een crediteur, kan dit machtsmiddel afwenden om op zijn minst het proces van de schuldregeling een eerlijke kans te geven.

De algehele verwachting was dan ook dat de wat ongelukkige formulering van de wettekst door de vingers zou worden gezien. Het verzoek om een moratorium kan volgens de wet namelijk alleen worden ingediend voorafgaand aan de behandeling van het verzoek dwangakkoord, en dan in het verzoekschrift om toepassing Wsnp.¹² Het vergt wel enige creativiteit om voorafgaand aan de behandeling van een verzoekschrift in dat verzoek een aanvullend verzoek in te dienen.

Feitelijke werking

Een theoretische benadering brengt ook hier enige bijzondere opties mee. Een voorbeeld: u wilt ten koste van alles buiten de Wsnp blijven en alles op alles zetten om een minnelijk akkoord te bereiken, maar voordat u dat kunt doen, wil uw verhuurder de woning ontruimen. Om dat te voorkomen wilt u de rechtbank vragen om een voorlopige voorziening. Doet u dat volgens artikel 287b Fw, dan moet u volgens de wet een verzoek Wsnp met een verzoek dwangakkoord indienen (dat echter nog niet wordt behandeld). Dat laatste kan volgens de wettekst echter alleen maar als u een minnelijk akkoord hebt aangeboden en dat is afgewezen!

Gelukkig stelde de minister in de Eerste Kamer desgevraagd: *De toewijsbaarheid van het verzoek om een gedwongen schuldsaneringsregeling op grond van artikel 287a is inderdaad geen voorwaarde voor toewijzing van de voorlopige voorziening van artikel 287b. De behandeling van het verzoek om voorlopige voorziening vindt immers plaats voordat een eventueel verzoek wordt behandeld om weigerachtig*

ge schuldeisers tot instemming met een schuldregeling te dwingen.

In de nieuwe Recofa-richtlijnen¹³ is, ik neem aan op basis van deze uitleg van de minister, vastgelegd dat het verzoek dwangakkoord bij het verzoek moratorium niet nodig is.¹⁴ Dat geldt ook voor het aangeboden akkoord zelf en de verklaring van de gemeente waaruit blijkt dat een akkoord redelijkerwijs niet mogelijk is. Daarmee doet de Recofa-richtlijn recht aan de veronderstelling/wetenschap dat het minnelijk traject nog niet is afgerond.

Wel compleet verzoek Wsnp

Wel willen de rechtbanken volgens diezelfde richtlijn een compleet verzoekschrift Wsnp zien bij het verzoek moratorium. Ook daar is wel iets voor te zeggen vanuit de wetenschap dat in de bijlagen van het verzoek Wsnp (en dan vooral de schuld-

Bedreigende situaties zijn beperkt tot woningontnuiming, het afsluiten van nutsvoorzieningen en het opzeggen/opheffen van de zorgverzekering.

saneringsverklaring) nu eenmaal alle relevante gegevens voor de beoordeling van het verzoek moratorium zitten.

Hieruit vloeit volgens mij voort dat om voor een moratorium in aanmerking te komen, het minnelijk traject zo goed als afgerond moet zijn. Alleen dan kunnen immers alle gevraagde gegevens worden aangeleverd. Maar de schuldhulpverlener heeft in de praktijk vaak net veel eerder in het schuldtraject tijd nodig om zijn werk te kunnen doen.

Het moratorium is ongetwijfeld niet bedoeld voor de schuldenaar die twee dagen voor de aangekondigde woningontnuiming bij een schuldhulpverlener komt aankloppen. Het instrument hoeft immers niet ieder probleem op te lossen. Maar tussen dit uiterste en bovenstaande uitleg van de wettelijke bepaling, zit nogal wat lucht.

Risico van misbruik?

Schuilt in een ruimhartiger uitleg van artikel 287b Fw niet het risico van misbruik? Bijvoorbeeld dat de schuldenaar gedurende de afkoelingsperiode extra schade veroorzaakt, activa wegsluist of dat er helemaal geen minnelijk akkoord wordt doorlopen?

Als dat al zo is, valt het in elk geval deels goed te ondervangen. Naast een concreet en gemotiveerd verzoek zou bijvoorbeeld een verklaring van een schuldhulpverlener kunnen volstaan waarin hij uitlegt dat hij bezig is de mogelijkheden van een minnelijk akkoord in kaart te brengen en de cliënt gedurende het moratorium in budgetbeheer houdt.

Blijkt achteraf dat er helemaal geen problematische schulden zijn, dat een akkoord niet mogelijk is en/of geen sprake was van goede trouw, dan is er feitelijk weinig tot niets verloren.

Wellicht dreigt ook het risico dat er grote aantallen verzoeken om een moratorium worden ingediend omdat vaak sprake is van bedreigende situaties. Maar daar is de regeling toch voor? Dit zou pas echt een probleem zijn als al die moratoria nauwelijks tot akkoorden leiden. Maar in dat geval kan de schuldhulpverlener door de afkoelingsperiode van zes maanden wel deugdelijk onderzoek doen en uiteindelijk de aanvraag Wsnp beter voorbereid worden ingediend.

Alternatief

Alternatief is natuurlijk dat het verzoek om de bedreigende situatie op te heffen, gewoon wordt voorgelegd aan de voorzieningenrechter want er staat nergens dat dat niet mag. En die eist geen compleet verzoek Wsnp met alle bijlagen.

Toelatingsprocedure

Ook de uitwerking van de aangescherpte toelatingsprocedure van de Wsnp kent keerzijden. In de Recofa-richtlijnen is namelijk bij de opsomming van alle benodigde informatie de zinsnede 'zo mogelijk' geschrapt.

Dit betekent bijvoorbeeld dat in alle gevallen de uitvoerige informatie zoals opgesomd in artikel 1 van de Recofa-richtlijnen moet worden meegestuurd. De praktijk van de schuldhulpverlening leert echter dat vaak al in een vroegtijdig stadium van onderhandelen duidelijk is en ook aanneemelijk gemaakt kan worden dat een akkoord niet mogelijk is omdat schuldeisers niet reageren op een herhaald verzoek om saldo-opgave van de vordering, nooit meewerken aan een akkoord of beleid hanteren en alleen een aanbod in overweging te nemen als sprake is van een bepaald percentage aflossing.

De nieuwe bepalingen in de Recofa-richtlijnen dwingen schuldhulpverleners om

tegen beter weten in toch nader onderzoek te doen, een akkoord aan te bieden en correspondentie te voeren met schuldeisers over een weigering dat akkoord te aanvaarden. En daar is ook wel weer iets voor te zeggen; de nieuwe Wsnp kent immers de omgekeerde bewijsvoering. Waar voorheen de rechtbank bij de beoordeling van een verzoek om toepassing van de schuldsaneringsregeling moest vaststellen en aantonen dat sprake was van een afwijzingsgrond, moet de schuldenaar nu aantonen dat de toelatingscriteria van toepassing zijn. En daarvoor is onder meer een zo compleet en betrouwbaar mogelijke lijst met crediteuren nodig. Ook wil de rechtbank ongetwijfeld kunnen vaststellen of een redelijk akkoord is aangeboden, dat dat reëel en het maximaal haalbare was, en wie dat om welke reden heeft afgewezen. Als die weigering niet redelijker was, had de schuldenaar immers een dwangakkoord kunnen aanvragen. Het verzoek Wsnp kan dan worden afgewezen omdat niet wordt voldaan aan de toelatingseisen dat een minnelijk akkoord onmogelijk is. De aangescherpte richtlijn is dus prima te verdedigen. De vraag is echter of schuldhulpverleners in kansloze zaken toch een stevig dossier zullen opbouwen. Of dat zij toch liever hun tanden zetten in de immen-

De algehele verwachting was dat de wat ongelukkige formulering van de wettekst door de vingers zou worden gezien.

se stapel kansrijke zaken die op hun bureau liggen.

In dat geval zal de kwaliteit van aanvragen Wsnp in veel gevallen niet voldoen aan de hogere eisen van de Recofa-richtlijnen. En dan zullen wellicht veel verzoeken worden afgewezen omdat ze niet volledig zijn. De eerste metingen van de instroom laten in elk geval een daling van nieuwe Wsnp-zaken zien van 30% over de eerste zes weken van 2008 ten opzichte van dezelfde periode in 2007.¹⁵ Maar daaraan kunnen natuurlijk ook andere oorzaken ten grondslag liggen.

Spoedeisende situaties

In het verleden werden verder vaak wilens en wetens onvolledige verzoeken ingediend omdat sprake was van een spoed-

eisende situatie. Dergelijke zaken werden dan soms voorlopig tot de Wsnp toegelaten waardoor de schuldenaar de ontbrekende gegevens binnen 21 dagen alsnog kon aanleveren. Dit instrument is uit de wettekst geschrapt.

In het nieuwe wettelijke systeem wordt het fenomeen onder meer getackeld door artikel 287, lid 4 waarin eveneens een voorlopige voorziening kan worden gevraagd voor spoedeisende zaken. Echter, dit instrument is alleen maar bedoeld om de behandeling van het verzoek Wsnp veilig te kunnen afwachten. Wordt de Wsnp van toepassing verklaard, dan is daarna sowieso geen beslaglegging, woningont-ruiming etcetera mogelijk op basis van bestaande schulden. Wordt het afgewezen, dan heeft de schuldenaar toch al een immens probleem.

Maar we willen juist niet dat de schuldenaar de Wsnp ingaat! Het minnelijk traject heeft immers de voorkeur. Een schuldenaar moet alles uit de kast halen om een minnelijk akkoord te bereiken. Wordt hij daarin al snel gefrustreerd door een schuldeiser met een machtsmiddel, dan is een moratorium zoals eerder geschetst, niet aan de orde, want het minnelijk traject is nog maar net gestart. Oké, hij zou dan in theorie de voorlopige voorziening artikel 287, lid 4 kunnen aanvragen, en daarbij een incompleet verzoek Wsnp indienen. De rechtbank kan dat laatste verzoek dan een maand aanhouden om het verzoek Wsnp te completeren. In die maand kan de schuldenaar dan proberen het minnelijk traject af te ronden. Slaagt het, dan kan de voorlopige voorziening worden opgeheven (er is immers een akkoord) en het verzoek Wsnp worden ingetrokken. Slaagt het niet, dan is het maar hopen dat wel voldoende informatie beschikbaar is gekomen om het verzoek Wsnp te completeren. En omdat de voorlopige voorziening nog loopt, hoeft hij zich over woningont-ruiming e.d. even geen zorgen te maken. Maar hiervoor is artikel 287, lid 4 vast niet in de wet opgenomen. Bovendien is een maand vaak te kort om echt iets te kunnen bereiken.

Het completeren van het verzoek Wsnp is ook een bijwerking van het moratorium uit artikel 287b Fw. In de toelichting bij het eerder genoemde amendement van Weekers¹⁶ staat: *Tijdens de maximaal zes maanden voorlopige voorziening zal de goede trouw van verzoeker meer gefundeerd kunnen blijken, waardoor de rechter beter kan beslissen over het dwangak-*

koord of de toelating tot de schuldsaneringsregeling.

Maar hoe zat het ook alweer? Het verzoek moratorium moet vergezeld gaan van een nagenoeg compleet verzoek Wsnp. Met andere woorden: om tijd te krijgen de aan-

Als gevolg van de strengere goede-trouwtoets kunnen twijfelgevallen nu ook nog eens gemakkelijker worden geweerd.

vraag Wsnp te completeren, moet de schuldenaar een compleet verzoek Wsnp indienen.!! Dit is dus evenmin een reële mogelijkheid om de kans op toepassing Wsnp te vergroten.

Risico?

Ook bij de toelating is de vraag of er grote risico's verbonden zijn aan een soepeler insteek. Dat lijkt op het eerste gezicht wel mee te vallen: Wordt iemand op basis van onvolledige informatie toch toegelaten en blijkt tijdens de Wsnp dat dit ten onrechte is gebeurd, dan is het altijd nog mogelijk de schuldsanering tussentijds te beëindigen. En met de oude, ruimhartiger toelatingsprocedure viel al jarenlang minder dan 20%¹⁷ tussentijds uit. En dan ook zeer beperkt als gevolg van het feit dat het oordeel aan de voorkant niet juist was geweest. Als gevolg van de strengere goeder-trouwtoets kunnen twijfelgevallen nu ook nog eens gemakkelijker worden geweerd en zal dit uitvalpercentage naar verwachting nog verder dalen.

Creatief

Wellicht is de teneur van dit artikel tot dusver wat somber. Onnodig somber, omdat de wetwijziging nog maar net van kracht is.

De praktijk van de Wsnp heeft de afgelopen bijna tien jaar immers altijd praktische oplossingen bedacht voor problemen van alledag. Niet voor niets heeft de wetwijziging op tal van onderdelen in de praktijk ontwikkelde antwoorden op ontstane problemen gecodificeerd.

Maar het aantal verzoeken om dwangakkoorden en moratoria dat tot nu toe is ingediend, is beperkt. En er zijn al afwijzingen van verzoekschriften op administratieve gronden. Zo verklaarde de rechtbank Maastricht¹⁸ een verzoek moratorium niet-ontvankelijk vanwege het ontbreken van

het verzoekschrift Wsnp met de bijbehorende bijlagen. Of het verzoek anderszins wel voldoende informatie bevatte, valt uit het vonnis niet af te lezen.

Gelukkig zijn er ook al andersluidende uitspraken. Zo verklaarde de rechtbank Amsterdam¹⁹ een verzoek om een verbod op woningont-ruiming ontvankelijk ondanks het ontbreken van de verklaring 285 Fw. Overigens werd het verzoek om andere redenen wel afgewezen.

Er is in elk geval reden genoeg om direct na invoering van de wetwijziging alert te zijn op de uitvoering van de nieuwe bepalingen. En waar nodig maatregelen te nemen om het doel erachter te realiseren: mensen met problematische schulden onder gegeven omstandigheden een reëel perspectief te bieden op een schulden-vrije toekomst. □

1 Artikel 287a Fw.

2 Artikel 287b Fw.

3 Lid 1.

4 Richtlijnen voor schuldsaneringsregelingen, opgesteld door Recofa, in overleg met de Raad voor Rechtsbijstand 's-Hertogenbosch op 26 november 2007 en goedgekeurd door LOVC op 14 december 2007 (in werking op 1 januari 2008).

5 Artikel 3 van deze richtlijnen.

6 Kamerstuk 29 942, dossiernummer 10.

7 Artikel 292, lid 3 Fw.

8 Kamerstuk 29 942, dossiernummer 34H.

9 Handelingen, 2006-2007, nr. 18, p. 1344-1354.

10 Brief minister over amendementen, Kamerstuk 29 942, dossiernummer 37.

11 Handelingen Eerste Kamer 2006-2007, nr. 30, p. 956-966.

12 Artikel 287b, lid 1.

13 Richtlijnen voor schuldsaneringsregelingen, opgesteld door Recofa in overleg met de Raad voor Rechtsbijstand 's-Hertogenbosch op 26 november 2007 en vastgesteld door het LOVC op 14 december 2007.

14 Artikel 4 van Recofa-richtlijnen.

15 Bron: Centrale Database Schuldsaneringsregelingen, Raad voor Rechtsbijstand 's-Hertogenbosch.

16 Dossierstuk 29942, nr. 34h.

17 Zie monitor Wsnp nulmeting, tweede meting, derde meting van onderzoeksbureau IVA.

18 L.J.N.: BC 1638

19 L.J.N.: BC 4565